

13 Οκτωβρίου 2015

Ο τόπος ανήκει σ' αυτούς που έγραψαν την ιστορία του

/ Γενικά

Φωτο: Susan Behney -pinterest.com

Ο τόπος ανήκει σ' αυτούς που έγραψαν την ιστορία του*

«Αδελφοί, παρακαλώ υμάς δια του ονόματος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ίνα το αυτό λέγητε πάντες, και μη ή εν υμίν σχίσματα » (Κοριν.Α΄, Κεφ. Α΄, 10-17)

Ο τόπος ανήκει σ' αυτούς που έγραψαν την ιστορία του. Οι αμφισβητίες της ιστορίας των Ελλήνων, αμφισβητούν την κυριότητα στον τόπο τους και εξυπηρετούν, εν γνώσει ή εν αγνοία, τα πονηρά σχέδια του Εχθρού.

Είχαμε, αγαπητέ αναγνώστη, την ησυχαστική παράδοσή μας για να μην αρρωσταίνουμε και για να θεραπευόμαστε από την αρρώστια του νου, όταν ξεφεύγαμε από αυτήν κι αρρωσταίναμε.

Όπου οι μοντέρνες ιδέες που εισέβαλαν στον τόπο μας , χάρις στην επιπολαιότητα και στη μίμηση που μας διακρίνει , μας έκαναν να εγκαταλείψουμε την δική μας ησυχαστική παράδοση και να εγκολπωθούμε τον ξενόφερτο τρόπο, που δεν ταιριάζει στην ελληνική ιδιοσυγκρασία μας.

Με τις ξενόφερτες ιδέες εγκαταλείψαμε οριστικά την ησυχαστική μας παράδοση κι είμαστε άρρωστοι και θεραπεία δεν βρίσκουμε στις αρρώστιες που προέρχονται από την αρρώστια του νου.

Η ησυχαστική παράδοσή μας είναι η καθαρή καρδιά ως προϋπόθεση για την διαρκή μνήμη του Θεού. Τώρα εγκαταλείψαμε την ησυχαστική παράδοση με αντάλλαγμα το άγχος που ήταν σε μας εντελώς άγνωστο και την διαρκή ταραχή.

Η διαρκής μνήμη του Θεού σημαίνει πως ό,τι κάνουμε , εις δόξαν Θεού το κάνουμε. Αυτό προϋποθέτει πως η καρδιά μας είναι καθαρή από τις σκέψεις και τους περισπασμούς.

Κι όπως εγκαταλείψαμε τη δική μας παράδοση , κινδυνεύουμε να χάσουμε και τη γη μας.

Ο τόπος ανήκει σ' αυτούς που γράφουν την ιστορία του. Εμείς εγκαταλείψαμε την παράδοσή μας. Δεν γράφει πια η δική μας παράδοση την ιστορία αυτού του τόπου. Αφήνουμε να την γράψει άλλη παράδοση, ξένη σε μας, κι ο τόπος κινδυνεύει να περιέλθει στους ξένους.

Είναι επείγουσα ανάγκη, για να μην αρπάξουν οι ξένοι τον τόπο μας, όπως άρπαξαν και την ψυχή μας με υλικά ανταλλάγματα, να ακολουθήσουμε τη δική μας παράδοση, αντί να ζούμε όπως ζουν σε άλλες παραδόσεις.

Σ' αυτό που ηττάται κανείς σ' αυτό και υποδουλώνεται. Οι Ινδοί π.χ. ήταν

υπόδουλοι στους Εγγλέζους, που τους επέβαλαν να ζουν με τον τρόπο, που τους έκανε δούλους. Ωσπου ο Γκάντι τους έπεισε να μην ζουν με τον τρόπο των Εγγλέζων, που τους κάνει δούλους σ' αυτούς, αλλά να ζουν ως Ινδοί. Έτσι η μεγάλη αυτή ψυχή ελευθέρωσε τον τόπο του από τους Άγγλους.

Ο Οδυσσέας στη σπηλιά του Κύκλωπα δεν ζούσε σαν τους Κύκλωπες. Το ίδιο κι η Πηνελόπη κράτησε το σπίτι της και το βασίλειό της, γιατί δε ζούσε με τον τρόπο που ζούσαν οι μνηστήρες της.

Τώρα εμείς ζούμε όπως αυτοί που θέλουν τη γη μας. Είμαστε πρόθυμοι να αφήσουμε και τη γλώσσα μας και να μιλάμε τη δική τους. Πώς θα αλλάξουμε; Στη δική μας παράδοση θεραπεύει μόνο εκείνος που έχει θεραπευτεί.

*Ζαν Λυκ Γκοντάρ, μιλώντας για τους Έλληνες (Ελεγεία του έρωτα).

Λαρισινά Δοκίμια Μ.Ε.Λαγκουβάρδου

Πηγή: moschoblog.blogspot.gr